

1. A vy, páni muzikanti (Vlasta Redl)

1. G A^7 D G
A vy, páni muzikanti, ničeho nehleďte,
 A^7 D G
nech všeci poručáju, svoju vždycky vedte,
 C E A D
nech sa třeba všeci bijú, kdo bude mět sólo,
 G A^7 D G
muziky nepoščajte chytrým ani volom.
2. A vy, páni muzikanti, chvály nečekajte,
klobúky přes uši, přes oči si dajte,
nech stará žaluje a nech statek pustne,
nech si každý sused třeba před váma odflustne - tfuj!
3. A vy, páni muzikanti, nikomu neslužte,
nedajte sa předeplatiť, radši huby sušte,
chudým aj bohatým hrajte rovným šmytcem,
aby byla spravedlnost aspoň při muzice.
4. Muziko, muzičenko, ty čarodějná,
do pekla pro ťa půjdu, jak jsi mi věrná,
nech si ňa Lucifer na vidle bere,
dušu jsem dal aj tak tobě, tož tu mi nezebere!

2. Až na poslední stránku (Vlasta Redl)

1. (H) E Ami E
Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
 H E H $F\#mi$
co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
 H E Ami E
na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
 $G\#mi$ $F\#mi$ E
kolem nakreslím kvítí nebo sníh.
2. Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
mým nejtěžším písmem z I.A,
nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
kdybych to nezvládl ani já.
3. Zvolna chápu, proč slova se píšou,
aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
[: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát ... :]

3. Dvakrát (Vlasta Redl)

1. A D E A
Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
 D E A
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám,
 D E A
dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
 D E A
skupina spustila „Andulko Šafářová“.
2. Ach, to je muzika, až se mi srdce svírá,
ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá,
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami,
tak proč stojíš u mě, dívkeno s květinami.
3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,
všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
všechny si naráz dávají hádat z dlaně,
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně.
- R: D $\frac{D}{C}$ H^7
A tak provlékám skrz to hluché,
 E^7 A A^7
velblouda i jehly uchem,
 D $\frac{D}{C}$
to jsem netušil, že je to tak
 H^7 E^7
náramně jednoduché.
4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,
plaše se sklání a voní fialkami,
raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.
5. Samoto, samoto, laskavá domovino,
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,
ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
ať se smím loudat pár kroků za osudem.

- R: A ona ať oči klopi,
ať se v těch hlubinách neutopím,
kež bych tak neviděl, neslyšel,
co nikdy, nikdy nepochopím.
6. Ještě se třpytí jak slza na kameni,
a už tu není, zmizela bez loučení,
ani ten v černém dvakrát si neví rady,
pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?

4. Franta s Honzou (Vlasta Redl)

Franta s Honzou hádali se o čepice ...

5. Hrála mi Julii (Vlasta Redl)

1. G Dmi
 Byla noc, na černou Ostravu sníš se tiše snášel,
 Ami Cmi D
 z baru Fénix vedle divadla vyvádějí Mikuláše,
 G E_{sus4}
 nahoře v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky,
 Ami Cmi D
 a já dole, už bez role, volám nahoru: „Kdo měl ty párky?“

- R:** G Dmi G
 A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu,
 Ami Cmi D
 hrála Roxanu, Taťanu, Médeu a Antigonu,
 G Dmi E^7
 hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu,
 Ami Hmi D_{sus4} D
 a já role podle ní bral.

2. Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
 stála s ním, našťestí otočená ke mě zády,
 tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil,
 ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.

- *** A Emi A
 A pak konečně spolužák trhá noc na devět třídních knih
 Hmi E
 a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
 A Emi A
 Hledme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
 Hmi G E
 se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.

- R:** D Ami D
 Vždyť každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu,
 Emi Gmi A
 hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu,
 D
 kdo by si nezahrál pro trochu vzrušení,
 Ami D
 konec sázek jedna k miliónu,
 Emi $F^{\#}mi$ G
 a já ani nezatleskal.

3. A Emi
 Noc, Ostravou sníš se snáší,
 Hmi Dmi E
 z baru se motají další Mikuláši,
 A Emi A
 je noc šestého, prosinec rozdál dárky
 Hmi G E
 a nahoře se pořád svítí, tak křičím do oken: „Já měl ty párky!“

- R:** D Ami D Emi Gmi A D
 A ona hrála Julii, Desdemonu, Roxanu,
 Ami D Emi Gmi
 Maryšu, Marfušu, Kaťušu,
 A D Ami D Emi
 Cicciolinu, Eyrovou, Makepeacovou,
 Gmi A D Ami Emi
 Bovaryovou, d'Artagnanovou, Popelku, Zlatovlásku,
 Gmi A D
 Jasněnkou, ježibabu ...

6. Hej, pane Děda Mráz (Vlasta Redl)

1. C F Emi
 Hej, pane Děda Mráz, to jste se snad splet',
 F Emi Dmi C G Ami^7 G
 už jste zase naděloval u špatného zvonku,
 G^7 C D G
 u souseda stojí další chevrolet,
 C F C F G C F G C
 a má milá dostala zase jenom sponku.

2. Hej, pane Děda Mráz, jistě jste to splet',
 ale ptal jsem se i ostatních, a dopadli jsme stejně,
 přitom už vám píšem lístky kolik let,
 stejně vždycky dostanem to, co obyčejně.

3. Hej, pane Děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
 vždyť jsem přece nezlobil - zeptejte se v práci,
 asi máte v počítači někde závadu
 a ty naše lístečky se tam všechny ztrácí.

- R:** D G D G^7 C
 Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
 Gmi C^7 F
 těm za deset tisíc, a tobě, Vlasto, za sto,
 Dmi G^7 C F G
 snad bychom se přece jenom nějak dohodnuli,
 C F C F G C F G C
 vždyť ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.

4. Hej, pane Děda Mráz, už zase jste to splet',
 ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl,
 v duchu vás omlouvám, to už umím nazpaměť,
 ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufíkl.

Rec: A je pryč ...

7. Husličky (Vlasta Redl)

1. A D A Hmi $F^{\#}mi$ E
 [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
 Hmi^7 A D Hmi E A D Hmi $F^{\#}mi$ E Hmi $F^{\#}mi$ E
 na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
 [: že ste, husličky, samé :] na světě zůstaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu prišlo zdát, :]
 [: co sa mu enem zdálo, bože(-), :] že už vjec nechtěl hrát?
 :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
 [: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

8. Holky z Utopie (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & E \\ C & G \end{matrix}$
Přistály v talíři na střeše radnice,
našly si nás snadno po vůni slivovice,
 $\begin{matrix} E & \text{Ami} & Cdim \\ \text{Ami} & F & E & \text{Ami} \end{matrix}$
vrhly se nám kolem krku, polibky nás dusily,
jak ty zlaté rybky jsme jim po třech přáních splnit musili,
 $\begin{matrix} E(-) & \text{Ami}(-) \end{matrix}$
než nás pustily.

- R:** $\begin{matrix} Dmi & G & C \\ Dmi & E & \text{Ami} \end{matrix}$
Byly to holky z jiných planet:
Anča, Božka, Karin, Žaneta,
 $\begin{matrix} Dmi & E & \text{Ami} & A^7 \\ Dmi & E \end{matrix}$
přiletěly za náma až z Utopie, já,
a že všechno platí, co kdo sní a vypije.

2. Poválačili jsme je po celej Moravě,
víno brali v Znojmě, padali v Ostravě,
a ty holky s náma dokázaly držet krok,
na ledacos sme byli zvyklí, ale tohleto byl pro nás zážitek.

R:

- R:** Takové holky u nás nenajdete:
Anča, Božka, Karin a Žaneta,
byla to láska, co už nikdo nezažije,
ogaři z Vizovic a cěrky z Utopie.

3. A tak to šlo týdny, až přišlo to ráno
a jeden po druhém jsme řekli svoje „ano“,
odlétly v talíři rovnou od radnice,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & E & F & E & \text{Ami} \end{matrix}$
v bílých šatech s vlečkou, nespatriili jsme je více ...

9. Jak vlastně vypadáš (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} D & G \\ Emi & A \end{matrix}$
Jak vlastně vypadáš, má milá,
že ses mně nikdy nezjevila,
 $\begin{matrix} D^7 & G \\ Hmi & \frac{Hmi}{A} & E \end{matrix}$
to bych tě svedl po paměti,
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
jak píšu noci přes kopírák,
a já jen zkuším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
chtěl bych tě najít v nějakém jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.
 $\begin{matrix} D & G & Emi & A \end{matrix}$
- *: Jak vlastně vypadáš, má milá ...

10. Ještě mi chvilku zpívej (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} A^7 & D & G & Hmi \\ Emi & Hmi & E & A^7 \end{matrix}$
Ještě mi chvilku zpívej, a neříkej, že už to neumíš,
ať se zas cítím takhle maličký, ať srdce pro mě bije,
 $\begin{matrix} D & G & Hmi \end{matrix}$
ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
 $\begin{matrix} Emi & Hmi & E & A^7 \end{matrix}$
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.
2. Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.
3. Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila,
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky narukmila.
4. Prosim, prosim, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

11. Jsem špatný tanečník (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} C & G^7 & C \\ F & D^7 & G^7 \end{matrix}$
Jsem špatný tanečník,
 $\begin{matrix} Dmi & \frac{F+}{D} & Dmi^7 & G^7 \end{matrix}$
neumím tančit, jak mi kdo píská,
zvlášť když to zní, až v uších zazvoní,
 $\begin{matrix} C & G^7 & C & \frac{C}{A} & G & G+ \end{matrix}$
že ani nemám vůbec chuť slyšet to zblízka.
2. A vždycky se najde hudebník,
jenž pevně věří, že mě také získá
veselou písničkou pro svoje Gala-show
a už z dálky na mě píšťaličkou píská.
3. Ale já s tím mám špatnou zkušenost,
každý tvůj tanec, každý krok-sun-krok někdo vítá,
všechno, co vyvádíš, někdo do taktu seřadí
a vždycky někdo pro sebe to počítá.
4. Dávejte pozor, všude je plno muzikantů,
chodí s píšťalkou a s brašnou plnou písni,
 $\begin{matrix} F & Fmi & C & \frac{C}{H} & Ami \end{matrix}$
a až se vás budou ptát, nechcete-li tancovat,
 $\begin{matrix} C & G^7 & C \end{matrix}$
řekněte: „Netančím, a navíc - nésu místní!“

12. Když jsem vandroval (redl)

Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek

1. $\begin{matrix} G & & & D \\ \text{[: Když jsem vandroval, muzika hrála, :]} \\ G & C & D & G \\ \text{[: moje znejmilejší, moje znejmilejší]} \\ E_{mi} & G & D & G \\ \text{z okna koukala, z okna koukala. :]} \end{matrix}$
2. $\text{[: When I was wandering around the Yellowstone :]}$
 $\text{[: my honey sweetheart honey honey sweetheart]} \\ \text{was looking cooking co-coa looking cooking coa. :]}$
3. $\text{[: Nekoukej za mnou, povandruj se mnou, :]}$
 $\text{[: a já tobě koupím, a já tobě koupím]} \\ \text{sukni zelenou, sukni zelenou. :]}$
4. $\text{[: I've told her darling come take it easy :]}$
 $\text{[: I'll sing Šošon folk-song I'll sing Šošon folk-song]} \\ \text{I'll sing Šošon folk-song I went from Šošon folk. :]}$

13. Letiště (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} D & G & A_{mi} & D^7 & G \\ \text{Koupil jsem za babku letenku do ráje,} \\ D & A & E_{mi} & A & D & E^7 \\ \text{trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,} \\ A_{mi} & D^7 & G & C & D^7 \\ \text{bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,} \\ G & & A_{mi} & D^7 & G \\ \text{z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:} \\ C & A_{mi} & G^{maj7} & E_{mi} & A_{mi} & D^7 & G \\ \text{letadlo do ráje odlétá ...} \end{matrix}$
2. Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nám utek' čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje přilétá ...
3. Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
a je marné to líčit - stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj - ahoj, a někdy zas,
letadlo z ráje odlétá ...
4. Pomalu stoupáme v kruzích nad letišťem
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,
 $G^6 C^{maj7} D G^6 C^{maj7} D G C^{maj7} G C^{maj7} B^b A_{mi}^7 G$
letadlo přiletí, a odletí ...

14. Monter Blues (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} A_{mi} & & & D \\ \text{Jó, taky jsem hrával tyhle výškové práce,} \\ C & E & A_{mi} & E \\ \text{to není žádná opera,} \\ A_{mi} & D \\ \text{celý den viset jak na oprátce,} \\ C & & & E \\ \text{tak voní chleba montéra.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} F & F & & D_{mi} & G \\ \text{Montuju potrubí, mosty a přehrady,} \\ C & C & & C & A^7 \\ \text{málokdy (sotva kdy) upadám do téhle nálady,} \\ D_{mi} & & & G \\ \text{když nepomáhá vodka ani džus.} \end{matrix}$
2. Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

R:

3. Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepříjde nikdy,
protože prostě to tu je.

R:

- Montuju potrubí, mosty a přehrady,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
 $C & & & E$
tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.

- *: $\begin{matrix} A_{mi} & & & D \\ \text{Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,} \\ A_{mi} & & & A^7 \\ \text{mě už dnes těžko přechočíš, tohle fakt není pro tebe.} \end{matrix}$

- R: $\begin{matrix} F & F & & D_{mi} & G \\ \text{Znám taky blues pána, co se toulá světem sám,} \\ C & C & & C & A^7 \\ \text{blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,} \\ D_{mi} & & & G \\ \text{blues, které dávno už musím umět hrát.} \end{matrix}$

4. Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytaře.

R:

- Montuju potrubí, á ...,
 $D_{mi} & & & E & A_{mi}$
když nepomáhá vodka ani džus, hm ...

15. Navařila (redl)

Vlasta Redl, Wabi Daněk, Jarek Nohavica, Pepa Streichl

- G
1. [: Navařila škvařenky
 $A^7 D$
pro ogary z Jasénky. :]
- G C $D^7 G$
- R: [: Ej, Bože, Bože, jak je nám tu při vínečku dobře. :]
2. [: Navařila kyselice
pro ogary z Jasenice. :]
- R:
3. [: Navařila zemňáků
pro ogary z Horňáků. :]
- R:
4. [: Navařila slivovice
pro ogary z Vizovice. :]
- R:
5. [: Navařila psí hlavy
pro ogary z Jihlavy. :]
- R:
6. [: Navařila trs trávy
pro ogary z Ostravy. :]
- R:
7. [: Navařila otruby
pro ogary z Poruby. :]
- R:
8. [: Navařila hrst kmína
pro ogary ze Zlína. :]
- R:
9. [: Navařila lanýže
pro ogary z Paříže. :]
- R:
10. [: Navařila osla
pro ogary z Osla. :]
- R:
11. [: Navařila burizony
pro ogary z Arizony. :]
- R:
12. [: Navařila sajrajtu
pro ogary z Kuvajtu. :]
- R:
13. [: Navařila čaj vanu
pro ogary z Tchajwanu. :]
- R:
14. [: Navařila kýbl hrachu
pro ogary z Karabachu. :]
- R:
15. [: Navařila dřeva z topola
pro ogary z Sevastopola. :]
- R:
16. [: Navařila kladivo sto kusů
pro ogary, co z Vladivostoku sú. :]
- R:
17. [: Navařila roupy, hlísty
pro ogary komunisty. :]
- R:
18. [: Navařila jogurtu nad kahanem
pro ogary z Frankfurtu nad Mohanem. :]
- R:

16. Napiš mi (Vlasta Redl)

- D $\frac{D}{C^\#}$ $\frac{D}{H}$ $\frac{D}{A}$
1. Napiš mi brzy dopis čtyřstránkový,
 E_{mi} $\frac{E_{mi}}{F^\#}$ $\frac{E_{mi}}{G}$ A^7
jak se ti stýská a jak moc ti scházím,
 D $\frac{D}{C^\#}$ $\frac{D}{H}$ $\frac{D}{A}$
napiš dopis dlouhý, nešetři na mě slovy,
 E_{mi} A^7
i kdyby měl být třeba ze samých frází,
la la la ...
2. Napiš mi brzy aspoň pohlednici:
obsluha mírná, ceny rychlé, a počasí nám přeje,
ať jsou na ní podepsaní všichni výletníci,
ať můžu doma vzteky puknout, kdo ví, co všechno se tam
děje,
la la la ...
3. Nebo pošli aspoň telegram na účet adresáta:
prusvih-stop-necekej-stop-nemuzu přijet-stop,
a já už budu vědět, že něco doma - asi táta,
ale ozvi se brzy, ať vím která bije,
la la la ...
4. Napiš mi určitě, i když už bydlím na jiný adrese
a jmenuju se jinak, než jsem ti řek',
hod' ho do schránky i bez jména, vždyť možná zázrak stane
se
 E_{mi} D G $A^7 D$
a ten dopis si mě najde po mojí slepý víře,
la la la ...

17. Přijdu hned II. (Vlasta Redl)

- D $\frac{A}{C^\#}$ G E_{mi}
1. Tohle je stůl, tohle čaj a tady papír,
 H_{mi} G A
mávní tužkou a tvoji mrtví ožijí,
 G H_{mi}
je to tak snadné, až to mrzí,
 E_{mi} G
že nejde chtít být tak drzí
 A D A D
a stvořit si svět jenom z vět a melodií.
2. Hm ...,
a tam právě jsem a snad se vrátím,
kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.

18. Příjdu hned (Vlasta Redl)

1. Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
Hmi G (Emi) A
moje pýcha a štěstí naposled,
G Hmi
tady jsou knížky, tady svíce,
Emi G
tady hrnky, tady lžice,
A D A D
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.
2. To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
téhle cesty už je konec na dohled,
tohle je Zlín a támhle blízko,
to už je Melbourne, San Francisco,
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.
3. Támhleto je pták, to velké je mrak, tím se přší,
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
tohle je výhled na Kokořín
a tahle okna vedou k moři,
Emi⁷
tady je gin, tady led, já přijdu hned ...

19. Příteli (Vlasta Redl)

1. Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
C G C G C G G
C G C G C G C G
jak jsem před lety slíbil na trnkobraní,
Dmi G C
stále mířím na jihozápad,
Dmi G D# F
jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,
C G C G C G C G C G
můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.
2. Tady je zima už za námi a ledy tají,
kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
a ze všech koutů život zas vstává,
všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.
3. Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
i tažní ptáci a nástroje do restaurací,
a všem to pípá v Motorolách,
hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá,
a je tu veselo, jak dřív jen o demonstracích.
- *: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
posílám kousek tvé písně a všichni tě zdraví.
C G C G
- R: Mrkáci panenku, kuličku skleněnku,
C G C G
papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
C G C G
raketu, míček a kačenku na klíček,
Ami F G Ami
a možná ještě víc dáme tomu,
F G C
kdo si nás, kdo si nás vezme domů.
C G C G C G C G
- *: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím,
C G C G Ami
a ať jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.
C G C G C G C G
- *: Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
C G C G Ami
jak jsem před lety slíbil na trnkobraní ...

20. Sbohem, galánečko (Vlasta Redl)

1. Sbohem, galánečko, já už musím jít,
G Emi Ami D⁷ G A⁷
D Hmi Emi A⁷ D
sbohem, galánečko, já už musím jít,
Ami D G Ami D⁷ G Ami D⁷ G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D⁷ G Emi Ami D⁷ G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánku. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošídila, :]
[: [: to ta moja žizeň, :] ta to zavinila. :]

21. Smutno je mi - Mojí první Múze (Vlasta Redl / Dagmar Lenková)

1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
C F⁶ Emi F C D⁷ G
C F⁶ Emi F C G⁷ C
slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek',
Fmaj⁷ C Ami⁷ Dmi G C Fmaj⁷
změnil jsem se od základu, jaks' to chtěla, johoho,
C Fmaj⁷ Emi A⁷ Dmi⁷ G⁷ C
jenže to má jednu vadu - že už není pro koho.
2. Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší,
je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
ale nejhorší je pomýšlení, že už bys mě stejně nechtěla.
3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích,
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci,
co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.
C F⁶ Emi F C G C
- *: Smutno je mi, smutno je mi ...

22. Smišenko (Vlasta Redl)

1. Smišenko, dívenco, čistá, milá,
G C D G
C D G
pro koho vlastně ses narodila,
C G Emi
jak jahody do džbánku sbírám si zpívánku,
G C D G
co jsi mi očima zhudebnila.
2. Smišenko, hřišenko, když jsme sami,
utíkám před tebou na vše strany
a mé srdce z kamene, hromádka písmenek,
vlnkami vlásků vytesaných.

23. Sen noci svatebčanské (Vlasta Redl)

- D*
1. Jednou jsem na svatbě veliké byl,
A
vína mi nalili, tak co bych se nenapil,
D
a když mě k půlnoci vynesli ven,
A *D*
zdál se mi, zdál se mi tenhle sen.
A *D* *A* *D*
R: Že jsem měl holku a měl si jí brát,
A *D* *A* *D*
ale vzal si ji můj nejlepší kamarád,
A *D* *A* *D*
a když mě pak přišli na svatbu zvat,
G *A*
abych šel za svědka, teď přijde zápletka.
2. Já na tu svatbu přece jen šel,
vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
a když mě k půlnoci vynesli ven,
zdál se mi, zdál se mi tenhle sen.
- R: Kačeny, holubi, krocani, husy,
kaviár, ústřice pro sto lidí,
babička plakala, jak jim to sluší,
taková svatba se hned jen tak nevidí.
3. A já na té svatbě za svědka byl,
s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.
D
- *: Ležel jsem v posteli vzhůru břichem,
A *D*
vedle mě nevěsta, a já byl ženichem ...

24. Tak hraju sám (Vlasta Redl)

- A*
1. Jako správnej kluk jsem si koupil kytaru
D
a hrál jsem a hrál, až jsem měl mozoly,
E
a teď, když už to umím, sedím a čumím
D *E*
a nikdo se mnou nechce hrát,
D *D* *D* *E* *A*
C# *H*
asi nejsem do kapely dobrej kamarád,
F#
tak hraju sám.
2. Už jako mladej skaut jsem pilně hrával Dylana,
jen aby mě, Bože, dej, milovala Milena,
jenže milá Milena milovala Dylana
a Dylan se mnou nechtěl hrát,
asi nejsem pro Dylana dobrej kamarád,
tak hraju sám.
- A*
3. Jako mladej drn jsem si koupil kytaru,
D *F#*
no a tak dále, a tak hraju sám ...
D *E*
- *: Šmarjá, nikdo se mnou nechce hrát,
D *D* *D* *E* *A*
C# *H*
to asi nejsem do kapely dobrej kamarád,
D *D* *D* *E* *A*
C# *H*
no asi taky nejsem do kapely dobrej kamarád,
D *D* *D* *E* *A*
C# *H*
asi nejsem do kapely dobrej kamarád.

25. Tak jsem tady (Vlasta Redl)

- D* *Hmi* *Emi* *A7* *D*
1. Ani jsem nepřišel na slupce od banánu,
E7 *A7*
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu,
F# *Hmi* *Emi* *A7*
trochu mě zdržela důvěra v jízdní řády,
D *Hmi* *Emi* *A7* *D*
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.
2. A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každý má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.
3. A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.
4. Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale [: vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ... :]

26. Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal (Vlasta Redl)

G *Ami7* *D*
F#
Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal ...

27. Umět tak zpívat (Vlasta Redl)

- A* *D* *F#mi*
1. Umět tak zpívat jak voda z kopců,
Hmi *F#mi* *Hmi7*
když navždy mizí pramenům,
A *D* *F#mi*
v lodičkách na míru klukům i otcům
Hmi *C#mi* *Hmi7* *F#mi* *E* *Hmi7* *F#mi* *E*
a hladit hrany kamenů.
2. Umět tak zpívat jak plamínek svíčky,
tam, kde jsou okna zazděná,
nechat tě házet jak hrášky své sničky,
aspoň stín po stěnách.
3. Umět tak zpívat, jako nedělní vánek,
když se lánem provléká,
vybírat z květinek jak z poštovních schránek
jejich přání daleká.
4. Umět tak zpívat jako když prší láva,
tak, že i ďábel naletí,
unášet k nebesům tajemství žhavá
a němé duše zakletých.

28. Vandráci jdou do nebe (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} G & & Ami & C & & G \\ & & Ami & & C & & C \\ & & & & H & & D \\ G & & Ami & C & & G \\ & & Ami & C & & C \\ & & & H & & D \end{matrix}$
 Vždycky jsem si myslel, že ráj je velký jam,
 něco mezi Woodstockem a folkparádou v Hulíně,
 dav kolem píána a každá píseň o něčem
 a spousta vína a holek na klíně.
2. A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
 a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
 a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem
 a že vrátím dluhy, co jsem tady nezapltil.
3. A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit,
 a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo,
 a pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
 a došlo mi, že na ráj by toho bylo trochu málo.
- R:** $\begin{matrix} C & & & Hmi \\ & & Ami & & Emi \\ & & C & & Hmi \\ & & Ami & & D & Ami & D \end{matrix}$
 Protože ráj, to je jen obyčejný svět, kde platí zákony,
 kde platí slovo a kde platí daný slib,
 obyčejná důvěra v obyčejnou spravedlnost,
 obyčejná víra, že doopravdy bude zase líp.
4. A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe,
 vyhnali mě z domu, a tak jdu sám za sebe,
 jedni na patníku sedí, druzí vracejí se zpět,
 ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.
5. A každý zná cestu správnou, každý mi dává x dobrých rad,
 a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám
 dát,
 jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
 jako kompas přímo z pólu, a já nevím, komu uvěřit.
- R:** Protože ráj, to je obyčejný svět, kde platí, co kdo řek',
 obyčejná důvěra, že dovoláš se pomoci,
 obyčejná naděje, že se i na tvou nemoc hledá lék
 a že tvůj svět není ledovec na jih plovoucí,
 proč se tvářit, že máš v tom světě vlastní svět?
- R:** Vždyť ten náš svět, to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
 že na nás někdo myslí a chce pro nás jen to nej-,
 náš svět, to je obyčejnej ráj, kde andělé jsou strážní
 a kde má cenu jen to, co je na prodej.
- *:** $\begin{matrix} G & & Ami & C & & G \\ & & Ami & C & & D \\ & & & D & & G \end{matrix}$
 Kdybys měl cestu stejnou a nemohl mě najít,
 [: dřív nebo později stejně sejdeme se v RaJi ... :]

29. Večer křupavých srdíček (Vlasta Redl)

1. $\begin{matrix} D & & D^9 & & H^7 \\ & & Emi & & Gmi & & A_{sus4} & A \\ & & D & & D^9 & & H^7 \\ & & Emi & & A_{sus4} & & A & D \end{matrix}$
 Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
 musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
 ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
 mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.
- R1:** $\begin{matrix} G & & C & & D \\ & & G & & C & & D \\ & & G & & C^{maj7} & & Cmi \\ & & Hmi & Emi^7 & Ami & D & G \end{matrix}$
 Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
 k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
 tak to má být, když tma nad městem převezme moc
 a chce se žít, žít víc než jen dost.
2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
 dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
 a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
 a navíc venku trochu přšelo, a tak jsem zůstal, a rád.
- R2:** To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
 to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
 to není fér, chtít jít, když je čas spát
 a chce se létat, létat i bez křídel.
3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla os-
 mička,
 hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
 a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
 a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propích-
 nul.

30. Vlaštovka (Vlasta Redl)

1. $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$
 Jednou večer mi do pokoje
 $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$ G $\frac{G}{F\#}$ $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$
 přiletěla papírová vlaštovka,
 G $\frac{G}{F\#}$
 to mám z toho, že v zimě větrám,
 $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$ G $\frac{G}{F\#}$ $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$
 tak jsem ji zved' a dal ji do tepla, zábla ji výškovka,
 $D\#maj7$ Dmi
 pak jsem si prohlíd' její křídla jemně,
 $D\#maj7$ D^9
 proč asi přilétla, a proč právě ke mně,
 G $\frac{G}{F\#}$ $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$ G $\frac{G}{F\#}$ $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$
 byla z Ahoj na sobotu a byla na ní otištěná hitovka.

R: G D D^9
 Nejhezčí dárek nemusí přinést vřdycky Děda Mráz,
 Emi A D
 vletí k vám oknem něco, co by létat snad raději nemělo,
 $AmiaddF$ H
 někdo si vzpomněl, říkáte si, někdo na mě myslí,
 $Emi D$ $A C$
 nebo je to zas jenom špás,
 G $\frac{G}{F\#}$ $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$ G
 tak či tak, když přiletí vlaštovka, hned je v domě veselo.

2. Tak jsem si pomalu slabikoval
 tu písničku, co přiletěla z éteru,
 poslední rok jsem tolik skládal,
 že moc nechybělo, a složil bych i operu,
 jen místo múzy mě častěji líbala můra,
 ono písní se dá složit fůra,
 ale ne každá může letět, i když se vypustí správně po směru.

***** C
 K čemu to bylo, všechno to skládání,
 když stejně nikdo nic nepochopil
 Ami
 a moje vlaštovky odlétly na jih,
 G C
 a s těma, co zůstaly, někdo topil,
 jen jedna se vrátila, a já jsem čekal
 jak blázen, a věřil, že platí,
 Ami G C
 že všechno, co necháš, ať letí, jednou se k tobě určitě vrátí,
 Ami F C G Dmi
 že všechno, co necháš, ať letí, jednou se k tobě možná vrátí.

3. A tak jsem páčil archiv svých písniček,
 to se roura styděla,
 a když mi zbyl poslední papír,
 hned jsem věděl co s ním udělám,
 roh na roh - šlo to bez problémů,
 jen jestli poletí, z toho měl jsem trochu trému,
 to ví přece každý, že co letí, na tom se vydělá.

X: G $\frac{G}{F\#}$
 Mávl jsem rukou z okna,
 $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$ G $\frac{G}{F\#}$ $\frac{G}{E}$ $\frac{G}{F\#}$
 a ta vlaštovka doopravdy letěla,
 G G^{maj7}
 i když bralo ji to na stranu,
 G^6 G^{maj7} G
 asi ji tížilo, že jaro nedělá ...

31. V půl osmé (Vlasta Redl)

1. Ami F G
 V půl osmé, to už se stmívá,
 C Dmi G Ami
 ožijou chodníky nočními převleky,
 F E^7
 telátko uteklo z chlíva,
 Ami F E^7 Ami
 pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.

2. Jak se vysoko na špičkách vznáší,
 jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka,
 ztratilo zvoneček v šáší,
 chytil sa o kořen tam na Ondráši.

R: F Ami Dmi G^7 C $\frac{C}{H}$ $\frac{C}{B^b}$
 Ó, moje ovce, moje krávy,
 A^7 Dmi C F
 vzal vás čert, tož, bačo, aidsme zdraví.

3. Zase jsi nepřišla, milá,
 čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc,
 kdepak jsi do rána byla
 a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.

R: Hrál bych ti písničku něžnou,
 takovou milou a běžnou,
 sám zatím zpil jsem se režnou
 asi tak, jako ženci, když nežnou.

4. V půl osmé, to už je ráno,
 po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
 ovečky jdou zadní branou
 a marně bys' počítal tu oplakanou ...

32. Za deset 10 (Vlasta Redl)

1. A Hmi
 Ve středu zabalím kufry a pojedu domů,
 E $A (E)$
 stopnu si auto, co zajíždí na přehradu,
 Hmi
 pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu,
 E A
 pozdravím muže, co jsou tu za velezradu.
2. Ale tak udělám přece jen kolo, když už jsem tady,
 je teprv poledne, a tak jsem celkem v plusu,
 co je tu naboso šťastných, krásných a mladých,
 ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů.
- R: $Hmi E$ $A F\#mi$
 Za deset deset už nejede nic,
 $Hmi E$ A
 za deset deset už nejede nic.
3. Hned za hrází v jídelně U Mokrých sundám si oděv,
 pochválím brýle nové brigádnici,
 slíbím jí, že za ní vylezu po hromosvodě,
 „tak ahoj, babi,“ zakončím pohlednici.
4. Na dece, na pláži vybalím Kamile, kde teďka hrajem,
 natře mi záda v podstatě jen za pusu,
 přikreslí k adrese plánek celého kraje,
 ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů.
- R:
5. Na Rudém právu počkám, až pytláci dopečou pstruhy,
 přidám se k chlapům do války u Stalingradu,
 Kerouac, Turgeněv, Baudelaire, Jan Pavel II.,
 básníci všech zemí, tak ještě pivo a jdu.
6. Lacina s Grycem už U Bušů jen pro mě zastřelí prase,
 přespolní vandrák vaří se zelím Led,
 hej, půjč mu to pádlo, ať dá dítě v čase,
 jsem hvězda a do první desky to mám deset let.
- R:
7. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství hlavního stanu
 Armády spásy,
 je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
 a ráno mi Gábina s Vladkou rozčesou vlasy,
 a než vypijem snídani, je devět čtyřicet pět.
- R:
8. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné,
 sleduju, aby mi neujel zas,
 vyměním dva pšce za věž, to je snad slušné,
 a z koncových světél si odečtu svůj přesný čas.
- R:
- *: A $Hmi E A$
 Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...

33. 6 & 90 (Vlasta Redl)

1. A D
 Nemůžu uvěřit, bráško,
 A
 že na tě vůbec už nevzpomíná,
 D
 kdesi nad drahou fľaškou,
 A
 když je nálada nepovinná,
 $C\#mi$ D
 málem jsem nadělal z kytary dřívka,
 E $F\#mi$
 že se mi o tobě už nebude zdát,
 A D
 chvilka zaváhání před vraty chlívka
 E $F\#mi$
 a je tu rok šestadevadesát,
 D E A
 a máme rok šestadevadesát.
2. Fantys' vyplatil v Spartách
 a ani nebyla tak rozpačitá,
 vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
 stejně se na zemi už nepočítá,
 cítím, jak na patách něco tě líže,
 něco, co ví, že tu budete stát,
 dokud se jeden z vás nepohne blíže,
 někam do roku šestadevadesát,
 aspoň do roku šestadevadesát.
- *: A D
 Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
 E $F G A$
 někam do roku šestadevadesát.
3. Uprímně řečeno - láska
 už dávno není to, co nedá mi spát,
 dva blázni v plynových maskách
 a všechno, co se nam nemůže stát,
 dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
 takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
 vážně netuším, co si přát více
 [: na konci roku šestadevadesát, :]
 D E $F G A$
 na konci roku šestadevadesát ...

1.	Vlasta Redl	A vy, páni muzikanti	1
2.	Vlasta Redl	Až na poslední stránku	1
3.	Vlasta Redl	Dvakrát	1
4.	Vlasta Redl	Franta s Honzou	1
6.	Vlasta Redl	Hej, pane Děda Mráz	2
8.	Vlasta Redl	Holky z Utopie	3
5.	Vlasta Redl	Hrála mi Julii	2
7.	Vlasta Redl	Husličky	2
9.	Vlasta Redl	Jak vlastně vypadáš	3
10.	Vlasta Redl	Ještě mi chvilku zpívej	3
11.	Vlasta Redl	Jsem špatný tanečník	3
12.	redl	Když jsem vandroval	4
13.	Vlasta Redl	Letiště	4
14.	Vlasta Redl	Monter Blues	4
16.	Vlasta Redl	Napiš mi	5
15.	redl	Navařila	5
17.	Vlasta Redl	Přijdu hned II.	5
18.	Vlasta Redl	Přijdu hned	5
19.	Vlasta Redl	Příteli	6
20.	Vlasta Redl	Sbohem, galánečko	6
23.	Vlasta Redl	Sen noci svatebčanské	7
22.	Vlasta Redl	Smíšenko	6
21.	Vlasta Redl / Dagmar Lenková	Smutno je mi - Mojí první Múze	6
24.	Vlasta Redl	Tak hraju sám	7
25.	Vlasta Redl	Tak jsem tady	7
26.	Vlasta Redl	Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal	7
27.	Vlasta Redl	Umět tak zpívat	7
28.	Vlasta Redl	Vandráci jdou do nebe	8
29.	Vlasta Redl	Večer křupavých srdíček	8
30.	Vlasta Redl	Vlaštovka	9
31.	Vlasta Redl	V půl osmé	9
32.	Vlasta Redl	Za deset 10	10
33.	Vlasta Redl	6 & 90	10